

Ю.В. Товкач

**ОСОБЛИВОСТІ АНАТОМІЧНИХ СТРУКТУР
СТРАВОХІДНО-ШЛУНКОВОГО ПЕРЕХОДУ ЛЮДИНИ**

Кафедра топографічної анатомії та оперативної хірургії (науковий керівник – проф. Ю.Т. Ахтемійчук) Буковинської державної медичної академії

Недостатнє врахування анатомічних особливостей стравохідно-шлункового переходу призводить до виникнення частих рецидивів після оперативних втручань, обстежень та маніпуляцій. Одні дослідники (В.Л.Буллїк, 1988; В.Ф.Байтінгер, 1994) доводять, що в стравохідно-шлунковому переході сфінктерний апарат відсутній, а замикальну функцію виконує діафрагма.

Довжина і ширина сфінктера залежить від форми шлунка. Деякі дослідники (R.N.Holloway, 1995; Л.Л.Колесников, 2000) стверджують, що в ділянці стравохідно-шлункового переходу є сфінктер, який відіграє роль бар'єру між кислим вмістом шлунка і лужним середовищем стравоходу. У межах переходу циркулярні м'язові волокна і слизова оболонка потовщені, розгалужене підслизове венозне сплетення. У механізмі закриття стравохідно-шлункового переходу беруть участь два основні компоненти (діафрагмальний і замикальний) і два додаткові (венозне сплетення та петля Гельвеція).

Аналіз даних літератури, в яких висвітлені суперечливі дані топографо-анатомічних особливостей стравохідно-шлункового переходу, зумовлюють потребу їх подальшого вивчення.